

ἄλλα καὶ οὗτος ἤρνεϊτο· καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Ζηνόπουλος τὸ εἶχε στρίψει, ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Βαλαβάνην. Καὶ ἀπελθὼν οὗτος μὲ σπαραγμὸν ἐπετήρησε τὴν ψηφοφορίαν, ἥτις ἀπέδειξε τὴν ἀπαρτίαν ὑπάρχουσαν.

Αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ χειροκροτήματα ἐξερράγησαν. Τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη εἰς Ἑ'. ἀνάγνωσιν καὶ ἡ χαρὰ τῶν ὑπουργικῶν ἦτο τοιαύτη, ὥστε οὐδένα ἄλλον ὄρον συγκρίσεως δύναμαι νὰ εὔρω ἢ τὴν πείναν των, τὴν βουλιμίαν των.

Καὶ ἡ βουλιμία των αὐτὴ ἐξεδηλώθη πλέον πάνοπλος κατὰ τὸν ἄχρουν λόγον τοῦ διχρούου κ. Κωνσταντοπούλου. Ἐκεῖνη ἡ ταχύτης, μεθ' ἧς ἐκινούντο αἱ σιαγόνες του, μοὶ ἀνεμίμνησκε πείναν Οὐγολίνου. Καὶ ἐκ τῆς σκηνῆς αὐτῆς ἀναλαβοῦσα πλέον ὄλην αὐτῆς τὴν ἀπελπιστικὴν ῥώμην τῆς ἡ πείνα, συνέλαβε τὴν περιέργειαν ἀπὸ τῆς μέσης καὶ ἀνυψώσασα αὐτὴν ἐπὶ τῶν βραχιόνων τὴν ἐξεσφενδόνισεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Παραλαβοῦσα δ' ἐμὲ καὶ τὸν στόμαχόν μου μᾶς ἔσυρε μεθ' ὀρμῆς ἔξω καὶ ἀσθμαίνοντας ὠδήγησαν ἡμᾶς ὡς ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων μέχρι τῆς θύρας ἐνὸς παντοπωλείου.

Ἐκεῖ δὲ σκηνὴ τραγικὴ ἀνελίχθη πρὸ τῶν ὀμμάτων μου. Ἡ λυσασμένη αὐτὴ τρελλὴ ἐν τῇ παραφορᾷ ἐξελάμβανε τὸ ψωμοτύρι ὡς πολυτελές τι ἀντικείμενον καὶ ἤρξατο μὲ μανίαν πληροῦσα πάντα τοῦ στομάχου μου τὰ θυλάκια. Ὁ ἀτυχὴς καλομαθημένος μὲ ἰκέτευε διὰ φράσεως συγκινοῦσης. Ἄλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ παρέμβω εἰς τὸ ἀποτρόπαιον ἔργον τῆς παράφρονος ἐκεῖνης.

Καὶ καθὼς συμβαίνει πάντοτε, ἤλθε καὶ ἡ στιγμή τῆς ἐξαντλήσεως.

Ἡ μανία τῆς πείνης ἐκορέσθη καὶ ἔπεσεν ἐξηντλημένη. Ὁ ἀτυχὴς στόμαχός μου ἦτο εἰς οἰκτράν κατάστασιν. Παρέλαβον αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς ἵνα τὸν ὠδηγήσω εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα. Διαβαίνοντας πρὸ τῆς βουλῆς εἶδομεν ἐξερχομένους τοὺς βουλιμιῶντας βουλευτάς. Ἡ συνεδρίασις εἶχε λυθῆ. Ἐκεῖνη τὴν στιγμὴν τὸ ὠρολόγιον ἐσήμαινεν ἑνδεκάτην.

Ἐβαδίσαμεν πρὸς τὰ Ὀλύμπια. Ἐκεῖ ὑπὸ ἓνα τῶν φανῶν τοῦ Τσόχα εἶδον δύο ἐξηντλημένας μορφὰς ῥεγχοῦσας ἐπὶ τινος τραπέζης. Ἦσαν ἡ πείνα καὶ ἡ περιέργεια.

Καὶ περίλυπος ὁ στόμαχός μου δεικνύων μοι αὐτὰς καὶ τὸ ψωμοτύρι δι' οὗ τὸν εἶχε φορτώσει ἡ φρενήρης ἐχθρὰ του, μοὶ εἶπεν.

— Ἴδου εἰς ποίαν κατάστασιν μὲ ἔφεραν αἱ δύο ὀχληραὶ!

Καὶ ἐγὼ ἐψιθύρισα.

— Τρεῖς ἐνστάσεις μὴ ἀπαρτίας ἐξαντλοῦν τὸν καλύτερον στόμαχον.

Blovitz.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Ἐν δρόσῳ καὶ χαρᾷ ἀμπέλων, λεμονιῶν καὶ πορτοκαλλεῶν ἐτελέσθησαν χθὲς τὸ ἑσπέρας οἱ γάμοι τοῦ μοναδικοῦ μας γεωπόνου Π. Γενναδίου μετὰ τῆς κόρης Μηλιώτη καὶ τῶρα οἱ ἀγαθοὶ νεόνυμφοι πλέουσι ζητοῦντες κἀνένα ἀπόρρητον κρυψῶνα εἰς τὰς ἑσπερίας ἀκτὰς ὅπου νὰ δρέπουν ἀπαρατήρητοι ἑσπεριδοειδῆ ἀνθη, τὰ φίλιτατα τοῦ νυμφίου.

ΠΑΡΑΦΡΟΝΕΣ.

Ποιοὶ εἶναι οἱ παράφρονες ἐκεῖνοι τοῦ Σταδίου, ποῦ μὲς 'στὸν δρόμους χύνονται 'στὰς ἑνδεκα τὸ βράδι με ὕφος, με περπάτημα, με σχήματα ἀγρίου, καὶ ὡσὰν ἰσχυροὶ φαίνονται 'στῆς νύκτας τὸ σκοτάδι; Κινοῦνται εἰς τὰ χέρια των ἀγκλωπταῖς μαγκούραις, καὶ βροκανίζουσι νηστικοὶ κατάξεραις κουλούραις.

Ἡ μουσικὴ τῆς Αἰδᾶς τὸν κόσμον ἡμερώνει, καὶ γίνονται 'στὸ Φάληρον οἱ γάμοι τῆς Γιαννούλας κάθε καρδιὰ τῆς θαλάσσης τ' ἀγέρι βαλσαμόνει, καὶ φέρνει οἴστρους τὸ πανὶ ψαράδικης βαρκούλας. Ἐδῶ τὸ κύμα τοῦ γιγαλοῦ, τραγοῦδι παραπέρα, φεγγάρι, φῶς ἠλεκτρικὸ καὶ νύκτα σὰν ἡμέρα.

Κι' ὅμως αὐτοὶ σαπίζουσι κατὰ κλειστοὶ καὶ μόνοι μέσα 'στὸν τοίχον τοῦ σπητιοῦ, ποῦ λέγεται βουλή. Ἡ πείνα καὶ ὁ ἴδρωτας τοὺς ἀποθηριώνει, κι' ἄμα τοὺς 'δῆς, σοῦ φαίνονται γὰρ σίδερα τρελλοί. Γιὰ τούτους μόνο δὲν φυσᾷ τῆς νύκτας τὸ ἀέρι, γιὰ τὴν πατρίδα σχίζονται καὶ μὲς 'στὸ καλοκαίρι.

Ἄλλ' ἐκεῖ μέσα τί ζητοῦν μὲ νυσταγμένα φῶτα; πῶς ἕως 'στὰ μεσάνυκτα φωνάζουσι νηστικοί; πῶς ἀναπνεύουσι ἴδρωτα καὶ πεινασμένα χινῶτα, καὶ σ' ἀτμοσφαῖρα κάθονται βαρετὰ κι' ἀσφυκτικὴ; Δὲν τοὺς πειράζει, ἔμαθαν καὶ κατευχαιριστοῦνται, τοὺς φθάνει μόνο νὰ κλωτσοῦν, νὰ δέρνουν, νὰ κτυπιοῦνται.

Ἄν τοὺς ἀστοὺς θεάματα καὶ μουσικαῖς μαγεύουσι, ἀλλ' ὅμως ἔχουσι κι' αὐτοὶ 'δικὸν τους πανηγύρι. Εἶναι ἀπόλαυσις γι' αὐτοὺς μονάχη νὰ παλεύουσι, νὰ ἐρίζωνται, νὰ δέρνωνται, κι' ἄς τῶνε ψωμοτύρι. Γι' αὐτὸ καὶ μόνο ξενυκτᾷ ἡ ἐθνικὴ ἀγέλη, χωρὶς γιὰ θεάτρα, δροσιαῖς καὶ κόσμον νὰ τὴν μέλη.

Κι' ἰδοὺ φωναῖς, πηδήματα ἀγρίων Καννιβάλων, ἄφροι ἀπὸ τὰ στόματα, σφαλιάραις, μπαστουριαῖς, ἀνεβοκατεβάσματα βουλευτικῶν ῥοπάλων, κι' ἀπὸ τὴν πείνα τὴν πολλὴν κρεάτων δαγκωνιαῖς. Τουλουμοτύρια ἀπ' ἐδῶ, καὶ ἀπ' ἐκεῖ κουλούραις, λάφυρα, σύγχυσις γλωσσῶν, δαιμονισμένων μούραις.

Ἦ μαγικὸν πανόραμα φλυᾶρων παραφρόνων, καὶ ποῖός 'μπορεῖ τῆς θεᾶς σου τὸ κάλλος νὰ ὑμνήσῃ; Ἦ στάδιον τρισένδοξον γαιδουρινῶν ἀγῶνων, τοὺς Ὀλυμπιονίκας σου σὲ τί νὰ τοὺς καθίσῃ; Ἦ! ἂν 'μποροῦσα ἀγριὸς μὲς 'στὴ βουλή νὰ πέσω, ἤθελα χεροπόδαρα νὰ τοὺς ἀλυσσοδέσω.

Souris.